

סדר הדלקת נרות הנוכה

- בהנוכה אנו נוהגים להדליק נרות בכל יום מימות החג, כדי לפרסם את הנסים שנעשו לנו בזמן מלכות יוון, שניצחו המכבים את היוונים, על אף שהיו מעטים מול רבים, ושהספיק פך קמח של שמן להדלקת המנורה במשך שמונה ימים.
- ביום הראשון אנו מדליקים נר אחד ועוד שמש (נר נוסף), ביום השני שניים ועוד שמש, וכן הלאה עד היום השמיני, שבו מדליקים שמונה נרות ושמש.
- כל הנרות מלבד השמש הינם קודש ואסור להשתמש בהם (למשל להדליק מהם נר אחר).
- השמש צריך להיות נפרד בצורה ניכרת משאר הנרות, כדי שלא נתבלבל ביניהם.
- הנחת הנרות היא בצד הימני של ההנוכה, אבל מדליקים אותם בסדר הפוך – משמאל לימין.
- זמן ההדלקה לכתחילה הוא בשעת שקיעת החמה או בצאת הכוכבים (תלוי במנהגים השונים), והנרות צריכים לדלוק לפחות חצי שעה.
- ניתן לראות את הזמנים המדויקים, וכן פרטים נוספים, באתר www.yeshiva.org.il.

לפני ההדלקה מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל הַנֶּכְחָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

בלילה הראשון מוספים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהִחַיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגַּעְנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

אחרי ההדלקה שרים:

הַנְּרוֹת הַלְלוּ שְׁאָנוּ מְדַלְקִין, עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן
הַזֶּה, עַל יְדֵי כַּהֲנֵיךְ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנַת יָמֵי הַחֲנֻכָּה
הַנְּרוֹת הַלְלוּ קִדְּשׁ הֵם וְאִין לָנוּ רִשׁוֹת
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא לְרֹאוֹתָם בְּלִבְךָ, כְּרִי
לְהוֹדוֹת וּלְהַלִּיל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל נִסִּיךָ וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ.

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבת.

תבון בית תפלתי ושם תודה נזבח.

לעת תכין מטבח מצר המנבח.

או אגמור בשיר מזמור חנכת המנבח.

רעות שבעה נפשי בגון כחי בלה.

חיי מררו בקושי בשעבוד מלכות עגלה.

ובידו הגדולה הוציא את הסגלה.

חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה.

דביר קדשו הביאני ונם שם לא שקטתי.

ובא נוגש והגלני. בי זרים עבדתי.

ויזין רעל מסכתי כמעט שעברתי.

קץ כבל, זרבבל, לקץ שבעים נושעתי.

ברות קומת ברוש, בקש אנני בן המדתא.

ונהיתה לו לפח ולמוקש ונאותו נשבתה.

ראש ימיני נשאת ואויב שמו מחית.

רב בניו וקנניו על העץ תלית.

ונים נקבצו עלי אזי בימי השמנים.

ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים.

ומנותר קנקנים נעשה גם לשושנים.

בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים.

תשוף! רוע קדשך וקרוב קץ הישועה.

נקם נקמת דם עבדיך מאמה הרשעה.

כי ארכה לנו השעה ואין קץ לימי הרעה.

דחה ארמון בצל צלמון, הקם לנו רועה שבעה.

